

Seier gjennom nederlag - [Matt.27,57-66](#) - PDF

Av Per Bergene Holm - [Bibelsk Tro](#) nr.2/2014

Det at Jesus lå i graven er det ikke så ofte vi tenker på. Men vi skal gjøre det nå. Vår situasjon er nemlig ikke så ulik den Jesu disipler hadde og har hatt i verden siden den første påskeaften.

Ytre sett – nederlag og tap

For disiplene og verden så Jesus ut til å ha tapt. Disiplene fortvilte og tenkte: ”*Vi trodde han var den som skulle forløse Israel*”.

Men er det ikke slik nå også? Vi har sett hvordan evangeliet en tid har utrettet storverk, hvordan det har preget hele folk og omskapt dem, vist sin kraft til å løse fra synd og elendighet. ”Seirende og for å seire ...”, slik har Guds folk sunget.

Men hva nå? Nå virker evangeliet så kraftløst. Det spottes og foraktes. Det avsettes å forvises og det ser ikke ut til å ha noen kraft lenger. Det er som om Jesus er borte, som om hans sak lider nederlag og går under. Det er mørkets time og mørkets makt. Er det ikke slik vi opplever det i vår tid?

Jesus er borte og alt håp er ute

Jesu disipler var grepet av motløshet. Jesus var blitt borte for dem, ikke bare i det ytre, men hans ord var også borte fra deres bevissthet. Enda Jesus, igjen og igjen, hadde talt om at han skulle lide og dø, så var alt dette blitt borte for dem.

De så bare på den ytre situasjonen, og da så det ut til at alt hadde gått under. Jesus var død, motstanderne hadde makten og alt håp var ute.

Det var ikke virkeligheten, men det var slik det så ut. For de hadde mistet Ordet. Det Jesus hadde talt til dem var borte for dem. Jesus hadde sagt dem at det skulle gå slik, han hadde forberedt dem på det, men når det skjedde slik han hadde sagt, så var Ordet borte for dem.

Å, om vi kunne lære av dette. Det er tider i våre liv hvor det er som om Jesus er borte. Vi kan oppleve motstand og virkelig erfare at motstanderne går av med den ytre seier.

Vi roper til Jesus, men det er som om han ikke hører eller er i stand til å hjelpe. Guds rikes sak går bare tilbake, fienden triumferer, mens Guds folk lider nederlag på nederlag.

Vi kan bli syke. Vi ber og roper til Jesus, men det er som om han ikke hører eller svarer, som om han er død og ikke har noen makt til å komme oss til hjelp.

Vi kan komme i anfektelse. Jesus blir borte for oss, alt blir mørkt og vanskelig. Vi leser og ber, men alt er stengt. Vi roper til Jesus om at han må komme med lys og glede, igjen gi oss sin frelsesfryd og visshet, men alt er og blir stengt. Det er som om alt er over, alt er dødt og som om hele vår tro og vårt gudsliv er intet. Vi står bare tilbake med et tomt skall.

Da gjelder det å akte på ordet! Hva Jesus har sagt oss. Vi skal komme tilbake til det, men la oss først stanse for en ting til.

Fienden triumferer

Jesu fiender og motstandere hvilte ikke. De var rastløst aktive. Og de hadde ikke glemt Jesu Ord. Nei, de hadde merket seg hva Jesus hadde sagt. De vil forfølge sin seier og for alltid gjøre ende på Guds rike og troen på Jesus. De bruker statsmakten og de kjødelige midler de har til rådighet.

Med romersk segl og vaktmannskap ved gravsteinen synes Jesus og troen på ham for alltid å være overvunnet. Du kan tro de feiret seg selv og gledet seg.

Hva hadde de å frykte? Jesus i graven, død. Disiplene, som nå var redusert til en liten og tallmessig

ubetydelig flokk, satt redde og motløse bak lukkede dører. Seieren var avgjort, og selve situasjonen bekreftet jo at Jesus og troen på ham bare var forførelse. Hadde Jesus virkelig vært Messias, hadde hans gjerning og lære virkelig vært fra Gud, så hadde den vist seg langt mer kraftfull og seirende. Nei, selve seieren over Jesus og tilbakeslaget for troen på ham, viste med all ønskelig tydelighet at dette ikke var noe som kom fra Gud. Det var bare en overtro som snart ville forsvinne og gå over i historien som et tilbakelagt stadium.

Er det ikke slik våre folks ledere, politikere, prester og biskoper også tenker. Gammeldags kristendom med tro på bibelen og lydighet mot Guds ord og bud er et tilbakelagt stadium. Nå er det andre tanker som gjelder og som har gjennomslagskraft. Det er ingen kraft i det gamle kristne budskapet lenger, heller ingen kraft hos de få bibeltroende kristne til å kjempe imot den nye moralen, de nye tankene og livsstilen. Nei, seieren er sikker for de antikristelige kreftene. Og likevel, myndigheter og ledere vet å vokte sin seier, vet å sette bom for den kristendommen de mener seg å ha beseiret. De har erfart hvilken makt kristendommen og Guds ord har hatt på hjertene og frykter at det de akter som forførelse og overtro skal blomstre opp igjen.

Nederlaget var seier!

Slik ser den ytre situasjon ut. Men når det gjelder Jesus og disiplene, så vet vi hvilken himmelvid forskjell det var mellom den ytre situasjon og den virkelige. Jesus var ikke beseiret, disiplenes håp og tro var ikke noe tomt, det var derimot motstandernes seier. Den var bare tilsynelatende. Det skulle bare gå en natt, så ble alt forandret. Jesus sto opp av graven, og disiplene fikk se ham levende i sin midte. Det som så ut som nederlag, det var seier.

Vi ser det så lett når vi ser tilbake på historien, men vi ser det ikke like lett når det gjelder vår egen situasjon. Derfor gjelder det at vi lærer å akte på det vi ikke ser, å vandre i tro på Guds ord og løfter, uten å se.

Da Jesus utåndet på korset, overga han sin ånd i sin fars hender. Han hadde fullbrakt frelsen. Det sto intet igjen å gjøre. Synden var sonet og veien inn til Gud var banet. Jesus var ikke dødens fange der han lå i graven. Nei, *"hos en rik var han i sin død"*. Han var hos Gud, slik ethvert Guds barn er hos Gud når det dør. Hans salige stilling hos Gud, hans oppreisning fra lidelsen, døden og fornedrelsen var ennå ikke åpenbart for verden, heller ikke for disiplene, men like fullt hadde Jesus seiret og nådd fram til saligheten hos Gud. Ingen kunne se det. Josef fra Arimatea og Nikodemus la bare et dødt og avsjelet legeme i graven. Men dette var intet nederlag, det var seier. Jesus seiret gjennom sin død. Han avvæpnet maktene og myndighetene og viste seg som seierherre over dem. Han åpnet veien til himmelen og vant oss en evig forløsning.

Hvetekornets lov

Det var som med et korn som blir lagt i jorden. Det går til grunne og dør, slik ser det ut for oss. Men så en dag spirer det fram av den mørke og kalde jorden. Det var ikke dødt, men det bar kraft i seg til liv. Og det er ikke lenger bare et korn, men det ene korn blir til mange. Slik er det med Guds rike. Slik var det med Jesus, men slik er det også med den enkelte troende og med Guds rike som helhet. Seier vinnes gjennom det som tilsynelatende er nederlag.

Dette er en sannhet som holdes fram for oss gjentatte ganger i Skriften. Og det er uendelig viktig for oss at vi lærer ikke å akte på det vi ser, men akte på det som står skrevet, holde fast på Guds ord og løfter. For det seirer alltid.

Når vi opplever motgang fra mennesker, så fristes vi til å ta saken i egne hender, til å kjempe med de samme kjødelige midler som verden bruker. Og vi fristes også til å tenke om situasjonen slik verden tenker, og glemme Guds ord.

Hva er nederlag?

Nederlag, det er når et Guds barn vender seg bort fra Guds ord og løfter og begynner å kjempe på kjødelig vis, tenker og vurderer slik verden tenker og vurderer. Da har troen og Guds rike lidd nederlag. Det kan gjerne lykkes å vinne seier i det ytre, men det er alltid nederlag.

Slik var det for Jesus. Om han hadde lyttet til djevelen og søkt å vinne menneskers gunst og hyllest gjennom å kaste seg ned fra templets tinde. Om det hadde skapt begeistring og fått tusener til å flokke seg om ham, så var likevel ingenting vunnet. Nei, det hadde vært tap for Guds rike. Det hadde vært Guds rikes undergang.

Hva er seier?

Seier er å sette sin lit til Guds ord og løfter, også når alt taler i mot, når Jesus tilsynelatende er borte, når alt håp synes ute og alt tilsynelatende er tapt. For Guds ord og løfter svikter aldri, selv om det nettopp ser slik ut.

La oss komme sammen om dette Ordet, forkynne det for hverandre, bekjenne det og ta vår tilflukt til det, selv om det kommer til å bli enda mørkere rundt oss enn det er i dag. Selv om vi kommer til å få det enda trangere.

Kanskje nærmer tiden seg da forfølgelse og martyrdød igjen skal ramme oss som tror på Jesus, kanskje skal vi også bokstavelig talt legges i jorden og dø. Ja, når vi leser i åpenbaringsboken, så ser det ut til at det er slik det skal bli i de siste tider. Det skal se ut som undergang. Men det er ikke det. Det er seier, ja mer enn seier.

Aldri tegnes Jesu bilde klarere for verden, enn når de troende lider som Jesus, tålmodig, uten å skjelle igjen, velsigner dem som forbanner, ber for dem som forfølger. Det er intet som taler sterkere i verden enn en kristen som går i Jesu fotspor. Slik var martyrenes blod kirkens sæd. Som korn ble de lagt i jorden, men av disse korn ble det en rik høst.

Men selv når tiden er så mørk at ingen lenger vinnes for evangeliet, det er bare tilbakegang og død, selv da vinner den troende seier når han går i Jesu fotspor. Slik Jesus i døden ble tatt i favn av sin egen far, slik blir også den troende som dør i troen på Jesus, tatt i favn. ”*Kostelig i Herrens øyne er hans frommes død.*” Slik taler Guds ord.

La oss derfor ikke miste motet. Guds rike seirer alltid. La oss søke Guds rike først, la oss si oss fri alle skammelige snikveier, alt bedrag, og vandre i enfoldig tillit til Jesus og troskap mot Guds ord. Det livet har løfter over seg, for han vi tror på svikter ikke. Og veien i Lammets spor, det ender hos Lammet, det ender i hans rike og i hans herlighet.

(Af Per Bergene Holm - [Bibelsk Tro nr.2/2014](#) - Shafan 17-03-14)